

יומא דף מט

ברית כהונת עולם, מאמר פרי עץ הדר פ"ט
והוא צנחי' כף ומחתה שהיא שורש השפע
בעבודת היום, ומשום הכי צאה המלוה
להניחם תוך הקודש עד יושלם כל העבודות,
אלא מלא חפניו (ויקרא ט"ו, י"ז), ומשום דלא
אפשר בעינין כף כדליתא בגמרא (יומא מ"ז).^[קד],
משום הכי נטל המחתה צימין והכף בשמאל
יציבא בארעא וגיורא בשמי שמיא כדאמרין
בגמרא (סע)^[קט], זו מרובה וזו מועטת, כי
היה צחי' הכף ממועט ציום הכיפורים, כי
עיקר ההכנה ציום הכיפורים לכלי מ"ן
כנודע^[קפ], ונכלל בתוכם גם צחי' מ"ד
למיתוק, ואכ"מ עד תכליתו. אמנם צימי

עבודת ישראל ליום הכיפורים

דאינון א"וא. וקבלנו מאדומ"ור הגאון
החסיד מהד"ב זלה"ה שלזה היה מרומז
הכף והמחתה הכף הוא צורת אות ו'
והמחתה היא צורת ה והיה מכניסם לבית
קודש הקדשים. המרמז לבחי' י"ה
שהקודש מתיחד בקדשים והיה מתקנם
ע"י הקטורת עד שהוציאם לחוץ. ולגלות
אלהות בקרב הארץ והבן. ולפי"ז ניחא